

sem höfðu bjargað því, og vænti eftir álit þeirra, og það hefir antið ekki fengið ennþá.

1871.
24. janúar.

Þar sem það nú reyndar er líklegt, að málið hafi dregið nokkuð sökum þess, að amtmaðurinn yfir norður- og austurum-dæminu, Havstein, í þessu millibili hefir verið leystur frá embætti sínu, og hlutaðeiganda sýslumanni vikið frá embætti um stundar sakir, má samt sjá af því, sem sagt er að framan, að dráttur málsins sé að mestu leyti að kenna sjálfum fulltrúa skipseigandanna eða strandbótafélagsins, fyrnefndum Lloyds erindsreka, Oddi Gíslasyni, enda liggur það í augum uppi hvernig sem málinu er varið, að það var gjört í hag eigandanna eða strandbóta-félagsins, að senda aptur til Íslands aðalreikninginn viðvíkjandi strandinu, svo hann yrði rannsakaður og saminn aptur á ný.

Að endingu skal því við bætt, að þó búast megi við þessum skjölum með fyrsta pósti frá Íslandi í vor, hefir stjórnarráðinu fundið réttast eigi að síður, að minna amtmanninn aptur á málið.

8. Bréf dómsmálastjórnarinnar til stiptamtmannsins yfir Íslandi, um lækku á afgjaldi af nokkrum jörðum Kirkjubæjar klausturs.

24. janúar.

Eftir að stjórnarráðið, sökum tjóns þess, er jarðir Kirkjubæjar klausturs: Hátún, Dalbær, Uppsalar og Fagurhlíð, höfðu beðið af sandfoki um veturinn 1868—69, í bréfi, dagsettu 9. júlím. f. á.¹ hafði veitt landsetunum á þessum jörðum um tvö hin næstu ár lækku á afgjaldinu af jörðunum, sumsé af Hátúni 15 áln., af Dalbæ 20 áln., af Uppsölum 10 áln. og af Fagurhlíð 13 áln., hafið þær, herra stiptamtmaður, í bréfi 1. nóvbr. f. á. skýrt frá, að tæðar jarðir hafi aptur rýrnað mjög af sandfoki um veturinn 1869—70. Umboðsmaðurinn hefir útaf þessu farið þess á leit, að hinum nefndu landsetum verði veitt enn fremur linun í afgjaldinu, og

¹) Tíðindi um stjórnarmálefni Íslands III., 81.

1871.

24. janúar.

hafið þér, sökum þess að hætt er við, að jarðirnar gjörsamlega leggist í eyði, ef ekki verður hlaupið undir bagga með landsetunum á þenna hátt, samkvæmt tillögum umboðsmannsins, stungið uppá, að auk þeirrar linunar, sem veitt er tæðum landsetum frá fardögum 1869 til fardaga 1871, verði Hreiðari Bjarnasyni á Hátúni gefið upp það, sem eptir stendur af landskuld hans fyrir fardaga-árið, sem nú er, en hinum veitt sú lækkun á afgjaldinu, sem hér skal greina:

1. Sigurði Sigurðssyni á Dalbæ 7 áln.,

2. Jóni Jónssyni á Uppsölum 10 áln. og

3. Ólafi Ólafssyni í Fagurhlíð 6 áln.;

er hver alin, eins og landskuldin sjálf, af öðrum helmingnum talin 8 sk. virði, en af hinum er hvert álnarvirði talið eptir meðalverði verðlagsskrárinnar á ull, smjöri og tólg.

Útaf þessu gefst yður til vitundar, yður til leiðbeiningar og til þess þér birtið það, að stjórnarráðið eptir atvikum veitir það, sem sókt hefir verið um.

27. janúar.

9. Bréf dómsmálastjórnarinnar til norður- og austur- amtsins, um vegagjald.¹

Í skjali nokkru, sem hingað hefir borizt, hafa hreppstjórnarnir, sem þá voru, í Grýtubakkahrepp í Þingeyjarsýslu, Þorsteinn Jónasson

¹) Sama dag var stiptamtmaninum yfir Íslandi skrifað svo látandi bréf:

„Með bréfi 4. oktbr. f. á. hafið þér, herra stiptamtmaður, sent hingað álit, er sýslumaðurinn í Árnessýslu, Þorsteinn kansalliráð Jónsen, hefir látið uppi samkvæmt bréfi stjórnarráðsins 8. ágúst f. á., um kæruskjal frá hreppstjóranum í Grýtubakkahrepp í Þingeyjarsýslu yfir því, að fyrrum amtmaður í norður- og austurum-dæminu, Havstein, hafi skipað, að taka skyldi með fjárnámi hjá þeim það, sem tæður hreppur hafði gildið til þjóðvega 1866 og árin næst á eptir, en þeir höfðu varið þessu fé með leyfi Þorsteins kansalliráðs Jónsens til þess að gjöra brú á aukavegi í tæðum